

Kam šel déšť

Helena Vondráčková

Smím
zas projít kouty známé.
Smím,
podzimní vítr dá mé
chůzi směr.
Zas dotknu se míst,
kdes mi z očí moh číst,
co jen si tenkrát chtěl.

Vím,
spustil se déšť a v přítmí.
Vím,
nemoh však vůbec vzít mi
z tváře smích
déšť aprílový
sladší nad cukroví
tys slíbal ze rtů mých.

Kam šel déšť?
Kde je déšť,
co nám vlasy smáčel?
Déšť,
je jen déšť.
Nač plést si ho s pláčem?
Alejí se rozšuměl.
A já se ptám,
co v plánu měl?
Smýt pouze prach
na římsách.

Vím,
déšť je můj dávný známý.
Vím,
na struny své zas má mi
zítra hrát.
Co přijde mi říct?
To, že prší nic víc.
A že se nemám ptát.

Kam šel déšť?
Kde je déšť,
co nám vlasy smáčel?
Déšť,
je jen déšť.
Nač plést si ho s pláčem?
Alejí se rozšuměl.
A já už vím,
co v plánu měl?
Nic víc než smít prach
na římsách.

Déšť, kam šel déšť,
co nám vlasy smáčel?
Déšť, je jen déšť.
Nač plést si ho s pláčem?
Alejí se rozšuměl.
A já už vím,

co v plánu měl?
Nic víc než smít prach
na římsách.

Kam šel déšť?
Kde je déšť,
co nám vlasy smáčel?
Déšť,
je jen déšť.
Nač plést si ho s pláčem?
Alejí se rozšuměl.
A já už vím...